

TAŞNAK ERMENİ DEVRİMCİ FEDERASYONU'NUN SON AÇIKLAMASI VE MAĞDURİYET SİYASETİNİN GÜNCEL BİR ÖRNEĞİ

Tuğçe TECİMER

-

Ermeni Devrimci Federasyonunun (EDF) 9 Temmuz 2026 tarihinde yayınlanan bir bildirisinde, Güney Kafkasyada barış ve istikrarı hedef alan ötekileştirici söylemlerini ele aldığımız bir değerlendirme yayımlamıştık.^[1] Ermenistan yönetimine muhalefetin öncülüğünü ve temsilciliğini üstlenme çabasında olan bu sicili karanlık örgütün 22 Temmuz 2026 tarihinde yayınlanan yeni açıklaması yine yalnızca Ermenistandaki siyasi gelişmelere ilişkin tutumunu değil, aynı zamanda demokratik meşruiyet, hukuk devleti ve siyasi sorumluluk kavramlarına yaklaşımını da gözler önüne sermektedir.^[2] EDFnin açıklaması ilk bakışta hukukun üstünlüğünü savunan bir metin izlenimi vermek istese de, yakından incelendiğinde süregelen Taşnak siyasi çizgisine uygun olarak mağduriyet söylemini merkeze alan, siyasi kutuplaşmayı besleyen ve siyasi çıkarlarıyla örtüşmeyen hukuki süreçleri peşinen siyasi baskı olarak nitelendiren bir söylem inşa etmektedir.

EDFnin bugüne kadar benimsediği siyasi çizgi göz önünde bulundurulduğunda esasen söz konusu açıklama büyük ölçüde beklenen bir nitelik taşımakla birlikte yine de açıklamada incelenmesi gereken birkaç husus bulunmaktadır. Açıklamada Ermenistandaki mevcut hükümet sistematik biçimde gayrimeşru, baskıcı vb. ifadelerle tanımlanmaktadır. Ne var ki demokratik sistemlerde seçim sonuçları ve anayasal süreçler meşruiyetin belirlenmesinde önemli bir etkidir. O sebeple özellikle siyasi çizgisi ve geçmişi açıkça belli olan Taşnaksutyun temelli EDF gibi bir örgütün, seçimlerden henüz güven tazeleyerek çıkmış bir hükümeti gayrimeşru veya meşruiyet krizi yaşayan bir rejim olarak nitelendirmesi ve bu değerlendirmeyi tartışmasız bir gerçek gibi sunarak kamuoyunu yönlendirmeye çalışması, EDFnin mağduriyet politikasıyla oldukça uyumlu görünmektedir.

Açıklamada dikkat çeken bir diğer nokta ise, yürütülen soruşturmaların tamamını peşinen yasadışı ilan etmesidir. Şayet siyasi parti bağışçıları hukuka aykırı biçimde soruşturuluyorsa, bunun değerlendirilmesi bağımsız yargının görevidir ve başvurulacak yer de yargı organlarıdır. Ancak herhangi bir yargı süreci tamamlanmadan bütün soruşturmaların hukuksuz ve siyasi intikam olarak tanımlanması, hukuk devletini savunmaktan ziyade yargı mekanizmasını siyasallaştırmaya çalışan bir yaklaşımın neticesidir.

Açıklamada uluslararası kuruluşlara, iktidarın uygulamalarına ilişkin değerlendirme

yapılması amacıyla çağrı yapılmıştır. Uluslararası gözlem ve denetim mekanizmaları demokratik sistemlerin önemli unsurlarıdır. Ancak bu çağrılarının yalnızca kendi siyasi tezlerini doğrulamak üzere bir araç olarak kullanılması, uluslararası kurumların tarafsızlığına gölge düşürme riskini de taşımaktadır. Tabii bu durum yine EDFnin siyasi çizgisi göz önünde bulundurulduğunda pek şaşırtıcı olmamaktadır. Zira söz konusu örgütün kendi politik çıkarları doğrultusunda hukuki süreçleri ve kuralları çarpıtma geleneği olduğu bilinen bir gerçektir.

EDFnin mevcut Ermenistan hükümetini neo-Bolşevizm ile suçlaması da siyasi kavramların tarihi bağlamından kopararak kullanılmasının bir başka örneği olarak karşımıza çıkmaktadır. Zira mevcut hükümet Rusya merkezli dış politika çizgisinden belirgin biçimde uzaklaşarak AB ve Batı kurumlarıyla ilişkileri güçlendirmeye çalışan, güvenlik alanında yeni arayışlara yönelen bir politika izlemektedir. Bununla birlikte geçmişten günümüze kadar Rusya ile daha yakın ilişkileri savunan, geleneksel güvenlik anlayışında Moskovaya önemli rol veren bir siyasi çizgiye sahip olduğu bilinen EDFnin, Batı ile ilişkileri aşıkâr olan mevcut iktidarı neo-Bolşevizm kavramıyla hedef alması yine örgütün çelişkili politikalarının bir sonucudur.

Sonuç olarak, EDFnin açıklaması hukukun üstünlüğünü savunduğunu iddia ederken hukuki süreçlerin sonucunu peşinen reddeden, siyasi çıkarlarını hukukun önüne koyan ve mağduriyet söylemini temel siyasi strateji olarak kullanan bir metin olmaktan öteye geçememiştir. Ayrıca neo-Bolşevizm suçlaması, Ermenistanın son dönemde yöneldiği Batı merkezli dış politika çizgisiyle örtüşmediği gibi, EDFnin günümüzde hangi tarafta olduğunu inkâr çabası olarak da karşımıza çıkmaktadır.

[1] Tuğçe Tecimer, Taşnak Ermeni Devrimci Federasyonunun Türkleştirme Söylemi Çerçevesinde Ermenistanda Kimlik Siyaseti ve Bölgesel Normalleşme Süreci, *AVİM*, 17 Temmuz 2026, <https://avim.org.tr/tr/Yorum/TASNAK-ERMENI-DEVIRIMCI-FEDERASYONU-NUN-TURKLESTIRME-SOYLEMI-CERCEVESINDE-ERMENISTAN-DA-KIMLIK-SIYASETI-VE-BOLGESEL-NORMALLESME-SURECI>.

[2] ARF Members, Supporters and Sympathizers Will Not Be Intimidated and Will Continue Their Struggle Against the Current Regime with Determination □ Statement by the ARF Supreme Body of Armenia, *ARF*, 22 Temmuz 2026, <https://www.arfd.am/eng/news/8590/>.

Yazar Hakkında :

Atıfta bulunmak için: TECİMER, Tuğçe. 2026. "TAŞNAK ERMENİ DEVRİMCİ FEDERASYONU'NUN SON AÇIKLAMASI VE MAĞDURİYET SİYASETİNİN GÜNCEL BİR ÖRNEĞİ." Avrasya İncelemeleri Merkezi (AVİM), Yorum No.2026 / 77. Temmuz 23. Erişim Eylül 10, 2026. <https://avim.org.tr/tr/Yorum/TASNAK-ERMENI-DEVIRIMCI-FEDERASYONU-NUN-SON-ACIKLAMASI-VE-MAGDURIYET-SIYASETININ-GUNCEL-BIR-ORNEGI>

Süleyman Nazif Sok. No: 12/B Daire 3-4 06550 Çankaya-ANKARA / TÜRKİYE

Tel: +90 (312) 438 50 23-24 • **Fax:** +90 (312) 438 50 26

 @avimorgtr

 <https://www.facebook.com/avrasyaincelemelerimerkezi>

E-Posta: info@avim.org.tr

<http://avim.org.tr>

© 2009-2025 Avrasya İncelemeleri Merkezi (AVİM) Tüm Hakları Saklıdır